

Ostali smo

Među vlatima
trave
ostali smo
listovi bez grane

Mesari

Na prozoru su bljesnule oštrice
to su mesari

Kroz memljivo jutro stigli su smjelo
da izbruse svoje mačete
možda na nama možda ne

Izgriženi smo kao žandarmerijski psi
nakon vođenja ljubavi

Ako dodeš

Dođi doma
bacat ćemo mreže jedno na drugo
ribarske i one male tanke paučje
na dan koji već izmiče iz ruku
na naša četvrtasta lica u dlanovima

Pod zvjezdanim nebom

Živjeti biti umrijeti
ti kažeš volim te
Dođi pokazat ću ti
opskurna mjesta naše budućnosti
Voliš li me

Vani je tama kao prije potopa
šutiš gledaš nebo

Grliš me

Živjeti biti umrijeti i tako dalje

U sobi

Kad vrijeme postane neizdrživo

zurenje u kišu jedina mogućnost

a samoća posljednja utjeha

ti ćeš strepiti

Netko će te možda već i dozvati

možda bogoslov ili kakva krupna zvjerka

Riječi

Očerupali smo sve maslačke

svu krhkost ovog svijeta

u zamjenu za riječi

da nam ništa ne izmakne kontroli

Osmijeh

Neke su stvari neponovljive

dođu samo jednom

tiho

na mala vrata neizvjesnosti

Povišica plaće

smrt

autogol u devedeset trećoj

I tvoj osmijeh

koji si sakrila iza ušiju

ZOO

Vidjeli smo žirafu

otelo ti se: „Tata...!“
Čitavo se nebo pomaknulo
za jedan centimetar udesno
bili smo odjednom tako smiješno sami u svemu
Na povratku kući ispred stanice metroa
ugledali smo Roberta De Nira
kako plazi po kontejneru
i u jednome trenu činilo se
da u njemu dubi na glavi
Nebo se tada pomaklo
za jedan centimetar ulijevo
i sve se vratilo na staro
i mi više nismo bili sami

Na Baltik

Na Baltik idemo na Baltik
gdje ledena mora roditeljski šamaraju
obale od pijeska
gdje škripi užad
gdje su 80-e od briga i nevolja
pucali čirevi na želucu

Tu ćemo uroniti ruke
u bijedu svoga lica

Tijelo

Samo pusti
da tijelo koje klone bude veliko
kao rak
na obali bez mora